

jeg ikke helt, hvad begrundelsen så var for, at f.eks. mine oplysninger skal kunne flyde fra den ene finansielle virksomhed til den anden. Hvad er begrundelsen for det? Jeg hørte, det var risikostyring. Prøv nu lige at høre her: 99 pct. af alle kunder i en bank har en økonomi ca. på størrelse med min eller mindre eller måske lidt større, men i hvert fald ikke en, der under nogen omstændigheder kan true Den Danske Banks likviditet eller solvens eller på nogen måde indgå i en risikovurdering.

Hvorfor skal mine og tilsvarende almindelige borgers oplysninger kunne flyde sådan rundt i en finansiell virksomhed? Kan jeg ikke få et svar på det?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er lidt i forlængelse af hr. Frank Aaens spørgsmål.

Jeg forstår ikke, hvorfor Socialdemokratiets ordfører ikke har lyttet lidt til den kritik, som bl.a. er kommet fra Forbrugerrådet, og ikke bare Forbrugerrådet, men også Forbrugerombudsmanden er jo mildt sagt noget bekymret over den udvanding, der sker.

Jeg vil godt spørge i forlængelse af hr. Frank Aaen, om det ikke er korrekt, at de enkelte institutter, dvs. de enkelte datterselskaber i en koncern, allerede i dag har en forpligtelse til at foretage en risikovurdering, og at det skal de gøre for at overholde loven.

Hvis det er korrekt, så synes jeg, det bliver endnu mere uforståeligt, hvorfor den slags oplysninger, som ikke vedrører sædvanlige forhold om kontistørrelse og lignende, skal flyde op igennem en koncern. Hvilket formål skulle det have? Det har ikke noget med risicistyring at gøre, det må have et andet formål. Hvilket?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg kan helt tilslutte mig de to sidste taleres bemærkninger, men jeg vil angribe det fra en lidt anden vinkel.

Jeg forstår på den socialdemokratiske ordfører, at et væsentligt argument for de lovforslag her er, at man skal sikre, at de finansielle virksomheder kan konkurrere også internationalt. Kan det være en betingelse for den internationale konkurrenceevne, at man kan overgive personlige oplysninger til de forskellige led i sådan en finansiell konstruktion eller større sammenkædning af firmaer? Kan det være en

betingelse, for at man kan konkurrere internationalt?

Kan det ikke også omvendt yderligere styrke de store på bekostning af de mindre virksomheder på området, altså de regionale banker, de små sparekasser, de forsikringselskaber, som ikke er forbundet med pengeinstitutter osv.? Er det rimeligt, at de på den måde kan slippe nemmere og billigere om ved at minimere deres risiko end de små virksomheder, som hver for sig selv skal lave den her risikostyring? Min bekymring er, at det faktisk er begrænsende for konkurrencen. Og er det til gavn for forbrugerne?

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Til hr. Frank Aaen: Det lyder altid dramatisk, hvis man siger, at noget flyder fra det ene sted til det andet. Vi taler altså om koncerner, som indeholder eksempelvis bank, forsikring og realkredit, og det er altså efter min mening en udmærket ting, at man ser økonomien under ét, ser, hvilket engagement man har det ene sted kontra det andet sted.

Når vi taler om oplysninger, der kan – for nu at bruge hr. Frank Aaens udtryk – flyde mellem virksomhederne, så drejer det sig jo om produkter og ikke om eksempelvis personlige oplysninger, og hvis man skal give en totalrådgivning, så kan det altså være udmærket at have det overblik.

Hr. Ole Sohn er inde på, hvorfor vi ikke holder os til Forbrugerrådet, om det er nødvendigt. Jamen det er vel lidt i samme retning som det, jeg svarede hr. Frank Aaen på, nemlig at skal man se noget totalt, ja, så må man altså have mulighed for at kunne se de oplysninger under ét.

Til sidst vil jeg sige om den internationale konkurrence, som hr. Ole M. Nielsen er inde på, og ikke mindst spørgsmålet om de små kontra de store: Jamen vi skal da være meget, meget opmærksom på, at de store ikke bruger det her til markedsførings- og kunderådgivningsmæssige aktiviteter. Det tror jeg såmænd også man ville kunne gøre i dag, men så overskrider man altså den lovgivning, der er, og det går vi selvfølgelig ud fra at pengeinstitutterne ikke gør.

Med hensyn til den internationale konkurrence drejer det sig om, at man giver de danske pengeinstitutter de samme muligheder, som pengeinstitutterne har i de øvrige lande.